

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 121.729 van 16 juli 2003  
in de zaak A. 127.083/X-11.114.**

In zake : Elisa VAN DEN BOSCH,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat M. BALLON,  
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,  
Britselei 39

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

-----  
---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Elisa VAN DEN BOSCH op 23 september 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 juli 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij haar de vergunning wordt geweigerd voor het verkavelen van een terrein gelegen te Kapellen, Oude Galgenstraat, kadastraal bekend Sectie I, nrs. 15, 15/2, 17c en 17c2;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 januari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat R. PROOST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen bij het bestreden besluit aan verzoekende partij de vergunning heeft geweigerd voor het verkavelen van een terrein gelegen te Kapellen, Oude Galgenstraat, kadastraal bekend Sectie I, nrs. 15, 15/2, 17c en 17c2;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat

met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Zoals reeds gesteld is verzoekster sinds 1985 eigenares van het vermeld terrein; in welke hoedanigheid verzoekster zoals elke andere eigenaar het eigendomsrecht moet kunnen laten gelden. Een en ander betekent dat verzoekster binnen de reglementaire bestemmingen zelf beslissingsmacht wenst uit te oefenen over de wijze waarop haar eigendomsrecht wordt uitgeoefend.

Dat verzoekster reeds in 1990 een eerste verkavelingsvergunning was verleend.

Dat zij bij een tweede verkavelingsvergunning op 16 maart 2001 een nieuwe vergunning heeft ingediend.

Dat te wijten aan het verzuim van het Schepencollege van de gemeente Kapellen om een beslissing te nemen binnen de wettelijk voorziene termijn, verzoekster niet alleen maanden tevergeefs diende te wachten op enige beslissing maar dat zij daarenboven door de tardieve houding van het Schepencollege werd geconfronteerd met een impliciet weigerende beslissing.

Dat verzoekster aldus anderhalf jaar vertraging heeft opgelopen om haar eigendomsrecht zoals verzocht, te kunnen uitoefenen.

Dat verzoekster inmiddels op 75 jarige leeftijd is gekomen en als uitdrukkelijke wens de sinds 2001 verzochte verkavelingen wenst door te voeren.

Dat, gelet op haar leeftijd, er redenen zijn om aan te nemen dat, wanneer een vernietigingsarrest dient te worden afgewacht, de lange wachttijd niet gunstig is voor haar.

Dat verzoekster er dan ook bij gebaat is om een schorsing te horen bevelen van de bestreden beslissing.

Dat verzoeksters kostenpakket tot op heden reeds meer dan 2 miljoen bedraagt. (stukke H en P).

Dat verzoekster met het licht op de lucratieve mogelijkheden welke een verkavelingsvergunning biedt, vanaf het ogenblik van de schorsing een duidelijk beeld zal hebben van de financiële complicaties van haar eigendom.

Dat verzoekster ook hier een argumentatie meent te vinden om de schorsing te horen bevelen.";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Verweerster verwijst naar hetgeen zij uiteen zette onder belang;

Zelfs indien een schorsing wordt uitgesproken, beschikt verzoekster niet over de nodige verkavelingsvergunning;

Dat verweerster als moeilijk te herstellen ernstig nadeel een financieel nadeel aanhaalt; Dat conform de vaste rechtspraak van de Raad van State een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is;

Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook niet bewezen wordt";

Overwegende dat verzoekster er zich samengevat toe beperkt te stellen dat de lange wachttijd voor een annulatiearrest niet gunstig is voor haar gelet

op haar leeftijd, dat haar kostenpakket tot op heden reeds meer dan 2 miljoen bedraagt, en zij een "duidelijk beeld" wenst van de "financiële complicaties van haar eigendom";

Overwegende dat verzoekster in wezen een financieel nadeel aanvoert; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekster niet aantoont dat dit ten deze wel het geval zou zijn; dat zij in gebreke blijft enig concreet gegeven te bij te brengen omtrent haar financiële situatie waaruit kan blijken dat het niet onmiddellijk kunnen realiseren van de beoogde verkaveling haar financiële situatie ernstig in het gedrang kan brengen; dat voorts het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreeks oorzaak dient te vinden in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat de duurtijd die een annulatieprocedure in beslag neemt hieraan vreemd is en niet in aanmerking kan worden genomen; dat verzoeksters uiteenzetting geen afdoende, concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op  
zestien juli 2003, door :

de H. J. BOVIN,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad

Mevr. A. TRUYENS,

griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**J. BOVIN.**